

โดยเจ็ลเคอร์เจมส์ เจ. ฮามูลา
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ศีลระลึกและการชดใช้

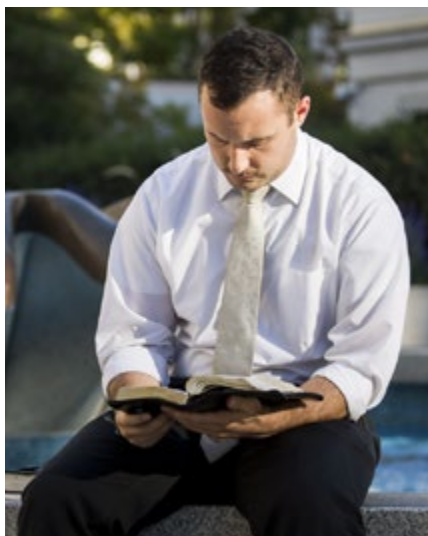
ศาสนพิธีศีลระลึกต้องศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์มากกว่านั้นสำหรับเราแต่ละคน

ในคำคืนแห่งเกทเสมณีและคัลวารี พระเยซูทรงร่วมชุมนุมนมัสการกับอัครสาวกของพระองค์เป็นครั้งสุดท้าย ที่ห้องชั้นบนในบ้านของสาวศิษย์คนหนึ่งในเยรูซาเล็ม และเป็นช่วงเทศกาลปัสกา¹

เบื้องหน้าพวกเขามีอาหารปัสกาดามประเพณี ประกอบด้วยลูกแกะถวายนูชาเหล้าองุ่น และขนมปังไร้เชื้อ เป็นสัญลักษณ์ของความรอดจากความตายและการตกเป็นทาสของชาวอิสราเอลในอดีต² และเป็นสัญลักษณ์ถึงการไถที่ยังไม่เกิดขึ้น³ เมื่อมือนี้ใกล้จะเสร็จ พระองค์เยซูทรงหยิบขนมปังขึ้นมาอวยพรและหัก⁴ จากนั้นจึงส่งให้บรรดาอัครสาวกกลางตรัสว่า “จงรับประทานเถิด”⁵ “นี่เป็นกายของเรา ซึ่งให้ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา”⁶ ในวิธีเดียวกัน พระองค์ทรงหยิบถ้วยเหล้าองุ่น อวยพรและส่งต่อให้ผู้ที่อยู่รอบพระองค์กลางตรัสว่า “ถ้วยนี้...เป็นพันธสัญญาใหม่โดยโลหิตของเรา”⁷ “ที่หลังออกเพื่อยกบาป”⁸ “จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา”⁹

ในวิธีเรียบง่ายแต่ลึกซึ้งนี้ พระเยซูทรงจัดตั้งศาสนพิธีใหม่สำหรับผู้คนในพันธสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้า ไม่ต้องหลังเลือดหรือกิน

เนื้อสัตว์อีกต่อไปในการรอคอยการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการไถของพระคริสต์ผู้ที่จะเสด็จมา¹⁰ แต่ใช้สัญลักษณ์ของเนื้อที่ฉีกออกกับเลือดที่หลังไหลของพระคริสต์ผู้เสด็จมาแล้ว แทน และกินเพื่อระลึกถึงการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการไถของพระองค์¹¹ การมีส่วนร่วมในศาสนพิธีใหม่นี้จะแสดงแก่คนทั้งปวงว่าพวกเขายอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ที่สัญญาไว้และเต็มใจจะทำตามพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ผู้ที่เต็มใจยอมรับและดำเนินชีวิตตามนั้น ความตาย

ทางวิญญาณจะ “ผ่านพ้น” พวกเขา และจะได้รับชีวิตนิรันดร์แน่นอน

ในโมงยามและวันที่ตามมานั้น พระเยซูเสด็จไปเกทเสมณี ถูกพาไปคัลวารี และออกจากโมฆะที่อารีมาเถียวอย่างมีชัยชนะ หลังจากพระเยซูเสด็จจากไป บรรดาสาวศิษย์ผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์ในเยรูซาเล็มและโดยรอบต่างก็มารวมกันในวันแรกของสัปดาห์เพื่อ “หักขนมปัง”¹² และพวกเขาทำอย่าง “อุทิศตัว”¹³ แน่แน่นอนว่า พวกเขาทำดั่งนั้นไม่เพียงเพราะระลึกถึงพระเจ้าซึ่งได้จากไป แต่เพื่อแสดงความขอบพระทัยและศรัทธาในการไถอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์เช่นกัน

เมื่อพระเยซูเสด็จเยือนสาวศิษย์ของพระองค์ในทวีปอเมริกา พระองค์ก็ทรงจัดตั้งศีลระลึกท่ามกลางพวกเขาเช่นกัน¹⁴ ในการทำเช่นนั้นพระองค์ตรัสว่า “สิ่งนี้เจ้าจงถือปฏิบัติเสมอ”¹⁵ และ “มันจะเป็นประจักษ์พยานต่อพระบิดาว่าเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลา”¹⁶ และอีกครั้ง ในช่วงเริ่มต้นของการฟื้นฟู พระเจ้าทรงจัดตั้งศาสนพิธีศีลระลึก โดยประทานคำแนะนำคล้ายคลึงกันกับที่พระองค์ทรงประทานแก่สาวศิษย์ในสมัยของพระองค์¹⁷

ศาสนพิธีศีลระลึกเป็น “ศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ที่สุดพิธีหนึ่งในศาสนจักร”¹⁸ ศาสนพิธีนี้ต้องศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์มากกว่านั้นสำหรับเราแต่ละคน พระเยซูคริสต์พระองค์เองทรงจัดตั้งศาสนพิธีนี้เพื่อเตือนเราว่าพระองค์ทรงทำเช่นไรเพื่อไถเรา และเพื่อสอนเราว่าจะใช้การไถของพระองค์อย่างไรเพื่อจะได้อยู่กับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอีกครั้ง

ด้วยขนมปังที่หักและฉีกออก เราแสดงให้เห็นว่าเราระลึกถึงพระวรกายของพระเยซูคริสต์—พระวรกายที่โดนทรมานด้วยความเจ็บปวด ความทุกข์ และการล่อลวงทุกอย่าง¹⁹ พระวรกายที่แบกรับความทุกข์ทรมานแสนสาหัสแม้จนพระโลหิตหลั่งออกจากทุกมุมขน²⁰ พระวรกายที่พระมิ่งสาธุกิจขาดและพระทัยแตกสลายในการตรึงกางเขน²¹ เราแสดงความเชื่อของเราว่าพระวรกายเดียวกันนั้นทอดนอนอยู่ในความตาย และเป็นขึ้นมาจากความตายอีกครั้ง ไม่มีโรคภัย ไม่เนาเปื่อยหรือตายอีกต่อไป²² และโดยการรับส่วนขนมปังนั้น เรายังรู้ว่า เฉาก็นพระวรกาย

มรรตัยของพระคริสต์ ร่างกายของเราจะได้รับการปลดปล่อยจากพันธนาการแห่งความตาย เป็นขึ้นจากความตายอย่างมีชัยชนะ และฟื้นฟูวิญญาณอันเป็นนิรันดร์ของเรา²³

ด้วยน้ำด้วยเลือด เราแสดงให้เห็นว่าเราระลึกถึงพระโลหิตที่หล่อเลี้ยงของพระเยซู และการทนทุกข์ทรมานที่พระองค์ทรงอดทนเพื่อมนุษย์ทั้งปวง เรายะลึกถึงความทุกข์ทรมานซึ่งทำให้พระโลหิตมากมายไหลหยดลงถึงดินในเกทเสมนี²⁴ เรายะลึกถึงการเสียน้ำด้วยน้ำมือของผู้ที่จับกุมพระองค์ และพระองค์ทรงอดทน²⁵ เรายะลึกถึงพระโลหิตที่หลั่งมาจากพระหัตถ์ พระบาท และพระปรัศว์ของพระองค์ที่คัลวารีย์²⁶ และเรายะลึกถึงการไต่รถองส่วนพระองค์เกี่ยวกับการทนทุกข์ของพระองค์ “อาดูรเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่, แสนสาหัสเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่, แท้จริงแล้ว, ยากเหลือจะทนเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่”²⁷

ในการรับส่วนน้ำนั้น เราได้รับรู้ว่าการทนทุกข์และพระโลหิตของพระองค์ชดใช้บาปของเรา และพระองค์จะทรงปลดบาปของเราเมื่อเราเต็มใจยอมรับและทำตามหลักธรรมและศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณของพระองค์ ฉะนั้น ด้วยขนมปังและน้ำ เรายะลึกถึงการไถ่ของพระคริสต์จากความตายและบาป ลำดับของขนมปังก่อนและน้ำที่หลังเป็นสิ่งสำคัญ ในการรับส่วนขนมปัง เรายะลึกถึงการฟื้นคืนชีวิตส่วนตัวของเราซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นมากกว่าการฟื้นฟูร่างกายและวิญญาณเท่านั้น โดยอำนาจแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ เราทุกคนจะได้รับการฟื้นฟูสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า²⁸ ความจริงดังกล่าว นำเสนอคำถามสำคัญในชีวิตเรา คำถามสำคัญที่เราทุกคนเผชิญอยู่คือไม่ใช่ว่าเราจะมีชีวิตหรือไม่ แต่เราจะมีชีวิตอยู่กับใครหลังจากเราตาย ถึงแม้เราทุกคนจะกลับไปสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า แต่ไม่ใช่ทุกคนจะได้อยู่กับพระองค์

โดยผ่านความเป็นมรรตัย ทุกคนสกปรกด้วยบาปและการล่วงละเมิด²⁹ เราจะมีความคิด คำพูด และการกระทำซึ่งจะไม่เป็นคุณธรรม³⁰ สรุปคือเราจะไม่สะอาด และผลของความไม่สะอาดในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า

พระเยซูตรัสอย่างชัดเจนว่า “สิ่งไม่สะอาดจะพำนัก...ในที่ประทับของพระองค์ก็ไม่ได้”³¹ ความจริงดังกล่าวปรากฏชัดเจนต่อแอลมา ผู้บุตร เมื่อเผชิญหน้ากับเทพผู้ศักดิ์สิทธิ์ ท่านรู้สึกเจ็บช้ำ ปวดร้าว และทรมานด้วยความไม่สะอาดของท่านแม้จนท่านปรารถนาจะ “สาบสูญไปทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย, เพื่อ [ท่าน] จะไม่ถูกนำไปยืนอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า”³²

ในการรับส่วนของน้ำศีลระลึก เราได้รับการสอนว่าเราสะอาดจากบาปและการล่วงละเมิดแล้วจึงจะยืนอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าได้ โดยการล้างพระโลหิตอันบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงสนองตอบข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมสำหรับบาปและการล่วงละเมิดทุกอย่าง จากนั้นพระองค์ทรงเสนอจะทำให้เราสะอาดถ้าเราจะมีศรัทธาในพระองค์เพียงพอต่อการกลับใจ ยอมรับศาสนพิธีและพันธสัญญาแห่งความรอดทั้งหมด เริ่มจากบัพติศมา และรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เรา จะได้รับการชำระให้สะอาดและบริสุทธิ์ พระเยซูตรัสหลักคำสอนนี้ไว้อย่างชัดเจนมากกว่า

“ไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดจะเข้าไปในอาณาจักร [ของพระผู้เป็นเจ้า] ได้; ...ไม่มีสิ่งใดเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระองค์นอกจากบรรดาผู้ที่ล้างอาภรณ์ของพวกเขาในเลือดของเรา...”

“บัดนี้คือบัญญัติ: จงกลับใจ, เจ้าทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, และมหาเรา และรับบัพติศมาในนามของเรา, และเจ้า จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการรับพระ-

วิญญาณบริสุทธิ์, เพื่อเจ้าจะยืนอยู่โดยไม่มีมลทินต่อหน้าเราในวันสุดท้าย”³³

นี่คือหลักคำสอนของพระคริสต์³⁴ เมื่อเรา รับหลักคำสอนนี้และดำเนินชีวิตตามนั้น เรา จะได้รับการชำระล้างในพระโลหิตของพระคริสต์ และทำให้สะอาดโดยแท้จริง³⁵

โดยผ่านคำสวดอ้อนวอนศีลระลึก เรา แสดงการยอมรับต่อหลักคำสอนนี้ของพระ- คริสต์และต่อคำมั่นสัญญาของเราที่จะดำเนินชีวิตตามนั้น ในคำสวดอ้อนวอนถึงพระผู้เป็น- เจ้า พระบิดานิรันดร์ เราประกาศว่าเราจะ “ระลึกถึง” พระบุตรผู้ล้ำค่าของพระองค์ “ตลอดเวลา” สิ่งแรกคือเราเป็นพยานถึง “ความเต็มใจ” ของเราที่จะระลึกถึง จากนั้น เราเป็นพยานว่าเรายะลึกถึง “จริง ๆ” เมื่อทำ เช่นนั้น เราให้คำมั่นสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะ ใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการไถ่ของ พระองค์จากความตายและบาป

เรายังประกาศต่อไปอีกว่าเราจะ “รักษา พระบัญญัติของพระองค์” นั่นคือคำมั่น สัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะกลับใจ ถ้าความ คิด คำพูด หรือการกระทำของเราที่ผ่านมา ไม่เป็นอย่างที่ควรจะเป็น เราให้คำมั่นสัญญา กับตนเองที่จะปรับชีวิตของเราให้ตรงกับของ พระองค์มากยิ่งขึ้นในวันที่จะมาถึง

จากนั้นเราประกาศว่าเรา “เต็มใจรับพระ- นามของพระบุตร”³⁶ นั่นคือคำมั่นสัญญาอัน ศักดิ์สิทธิ์ที่จะยอมตนต่อสิทธิอำนาจของ พระองค์และทำงานของพระองค์ ซึ่งรวมถึง รับศาสนพิธีแห่งความรอดและพันธสัญญา ทุกอย่างสำหรับตัวเราเอง³⁷

เมื่อเราให้คำมั่นสัญญาต่อหลักกรรมเหล่านี้ เราได้รับสัญญาในคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกว่าเราจะ “มีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับ [เรา]”³⁸ การได้รับพระวิญญาณอีกครั้งเป็นพรที่ดีเลิศอย่างหนึ่ง เพราะพระวิญญาณคือผู้ชำระเราให้สะอาดและบริสุทธิ์จากบาปและการล่วงละเมิด³⁹

พี่น้องทั้งหลาย เหตุการณ์สำคัญที่สุดในกาลเวลาและนิรันดรคือการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ผู้ทรงทำให้การชดใช้เกิดสัมฤทธิ์ผล ได้ประทานศาสนพิธีศีลระลึกแก่เราไม่เพียงช่วยให้เราระลึกได้เท่านั้น แต่ยังเรียกร้องพรจากการกระทำแห่งพระคุณอันสูงสุดนี้ด้วย การมีส่วนร่วมในศาสนพิธีศีลระลึกนี้เป็นประจำและจริงจึงช่วยให้เราน้อมรับและดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระคริสต์ต่อไปหลังบังเกิดมา จากนั้นจึงดำเนินตามกระบวนการแห่งการชำระให้บริสุทธิ์จนเสร็จสิ้น โดยแท้แล้ว ศาสนพิธีศีลระลึกช่วยให้เราอดทนอย่างซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่และได้รับความสมบูรณ์แห่งพระบิดาในวิธีเดียวกับที่พระเยซูทรงได้รับ พระคุณแทนพระองค์⁴⁰

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงอำนาจของพระเยซูคริสต์ในการไถ่เราทุกคนจากความตายและบาป และถึงอำนาจของศาสนพิธีแห่งฐานะปุโรหิตของพระองค์ รวมถึงศีลระลึก เพื่อเตรียมเรา “เห็นพระพักตร์ของพระเจ้าเป็นเจ้า,

แม้พระบิดา, และมีชีวิตอยู่ได้”⁴¹ ขอให้เรารับศีลระลึกสัปดาห์หนึ่ง และในทุกสัปดาห์ต่อจากนั้น ด้วยความปรารถนาอันลึกซึ้งและจุดประสงค์อันแรงกล้ากว่าเดิม ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู มัทธิว 26:17–20; มาระโก 14:12–17; ลูกา 22:7–18.
2. ดู อพยพ 12; ก็นดารวิถี 28:16–25; Bible Dictionary, “Feasts.”
3. ดู อพยพ 13:12–13; โมไซยาห์ 2:3–4; โมเสส 5:5–8.
4. ดู มัทธิว 26:26; มาระโก 14:22; ลูกา 22:19; 1 โครินธ์ 11:24. ในทางตรงกันข้าม เมื่อพระเยซูทรงจัดตั้งศีลระลึกท่ามกลางชาวนีไฟหลังพื้นดินพระชนม์ พระองค์ทรงหักขนมปังก่อนแล้วจึงอวยพร (ดู 3 นีไฟ 18:3).
5. มัทธิว 26:26; มาระโก 14:22; 1 โครินธ์ 11:24.
6. ลูกา 22:19; ดู 1 โครินธ์ 11:24 ด้วย.
7. ลูกา 22:20; ดู มัทธิว 26:28; มาระโก 14:24; 1 โครินธ์ 11:25 ด้วย.
8. มัทธิว 26:28.
9. ลูกา 22:19; ดู 3 นีไฟ 18:11 ด้วย.
10. ดู 2 นีไฟ 11:4; 25:24–25; เจคอบ 4:5; แอลมา 34:14; 3 นีไฟ 9:17, 19–20; โมเสส 5:5–8.
11. ดู ยอห์น 6:51–57; 1 โครินธ์ 11:24–26; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:40.
12. กิจการ 20:7.
13. กิจการ 2:42.
14. ดู 3 นีไฟ 9:19–20; 18:1–11; 20:3–9; 26:13.
15. 3 นีไฟ 18:6.
16. 3 นีไฟ 18:7.

17. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:75; 27:2; 59:9–12.
18. คำสอนของประธานศาสนจักร โจเซฟ ฟิลาดีนิกก์ สมิท (2013), 96. “ในวิหารมณเฑียรของข้าพเจ้า การประชุมศีลระลึกเป็นการประชุมศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ที่สุดของศาสนจักร” (คำสอนของประธานศาสนจักร โจเซฟ ฟิลาดีนิกก์ สมิท, 95).
19. ดู แอลมา 7:11.
20. ดู ลูกา 22:44; โมไซยาห์ 3:7; หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:18.
21. ดู สดุดี 22:16; ยอห์น 19:33–34; 20:25–27; 3 นีไฟ 11:14; หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:37; James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd. ed. (1916), 669.
22. ดู มัทธิว 28:6; ลูกา 24:6, 39; ยอห์น 20:20; หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:22–24.
23. ดู ยอห์น 6:51–59; แอลมา 11:42–44; 40:23; 3 นีไฟ 27:13–15.
24. ดู ลูกา 22:44; โมไซยาห์ 3:7; หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:18.
25. ดู อิสยาห์ 53:5; มัทธิว 26:67; 27:26, 29–30; มาระโก 14:65; 15:15, 19; ลูกา 22:63–65; ยอห์น 19:1; โมไซยาห์ 15:5.
26. ดู มัทธิว 27:35; มาระโก 15:15; ลูกา 23:33; ยอห์น 19:16, 33–34.
27. หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:15.
28. ดู แอลมา 11:42–45; 3 นีไฟ 27:13–15.
29. ดู โมเสส 6:55.
30. ดู มัทธิว 5:27–28; 12:36; ยากอบ 3:1–13; โมไซยาห์ 4:29–30; แอลมา 12:14.
31. โมเสส 6:57; ดู 1 โครินธ์ 6:9; เอเฟซัส 5:5; 1 นีไฟ 10:21; 15:33–34; แอลมา 7:21; 11:37; 40:26; 3 นีไฟ 27:19; หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:31–32; ด้วย.
32. แอลมา 36:15; ดู ข้อ 14; วิวรณ์ 6:15–17; แอลมา 12:14; ด้วย.
33. 3 นีไฟ 27:19–20.
34. ดู 2 นีไฟ 31:2–21; 3 นีไฟ 11:31–41; 27:13–22; หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:40–42, 50–54, 69–70.
35. ดู 3 นีไฟ 27:19; และดู วิวรณ์ 1:5–6; 7:14–15; แอลมา 5:21; 13:11–12; อีเซอร์ 13:10–11; โมเสส 6:59–60 ด้วย.
36. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77; โมโรไน 4:3.
37. ดู Dallin H. Oaks, *His Holy Name* (1998); Dallin H. Oaks, “Taking upon Us the Name of Jesus Christ,” *Ensign*, May 1985, 80–83.
38. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77, 79; โมโรไน 4:3; 5:2.
39. ดู โรม 15:16; 1 โครินธ์ 6:11; 2 นีไฟ 31:17; แอลมา 5:54; 13:12; 3 นีไฟ 27:20; โมโรไน 6:4.
40. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:6–20.
41. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:22.